

การใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟัง
และความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย
คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
USING LIGHT ENTERTAINMENT TO PROMOTE LISTENING ABILITY
AND CREATIVE THINKING ABILITY FOR THAI PROGRAM STUDENTS,
FACULTY OF EDUCATION, CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

พงศ์ฐิติ พัส่อง^{1*}

Pongthiti Pas-ong^{1*}

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถ.ช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300¹
Chiang Mai Rajabhat University, 202 Chang Puak Road, Chang Puak Sub-district, Mueang District,
Chiang Mai Province 50300¹

*Corresponding author E-mail: jsaomoo_pay@hotmail.com

(Received: Feb 13, 2018; Revised: Aug 1, 2018; Accepted: Aug 20, 2018)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ และศึกษาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดี ส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะทางภาษาไทยสำหรับครู THA1201 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 55 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้การใช้สื่อบันเทิงคดี ส่งเสริมความสามารถในการฟัง และความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 6 แผน เกณฑ์การประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ และแบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนและหลังกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนและหลังกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มีคะแนนผลต่างสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 28.39 สำหรับด้านความสามารถในการคิดสร้างสรรค์หลังกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีนักศึกษาร้อยละ 70.18 มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้น

คำสำคัญ: สื่อบันเทิงคดี, ความสามารถในการฟัง, ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์

¹ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ABSTRACT

This research has its objectives as (1) to investigate listening ability before and after learning activity management by using light entertainment to promote listening ability and creative thinking ability for Thai Program students, Faculty of Education and (2) to study creative thinking ability after learning activity management by the using light entertainment. The population involved in this research was fifty-five students from Thai Program, Faculty of Education registering in the Thai Language Skills for Teachers Course (THAI1201) in the first semester of 2014 academic year. The research instruments consisted of six learning activity management plans, a creative work evaluation criterion, and the pre- and post listening ability tests. The data were analyzed by comparing the difference of the average scores of the pre- and post listening ability tests. The study results reveal that the percentage scores of the students increased to 28.39. Their creative thinking ability after implementing the learning activities was higher than the specified criterion with 70.18% of the students having their creative thinking ability at a good level and above.

KEYWORDS: light Entertainment, Listening Ability, Creative Thinking Ability

บทนำ

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติไทย และเป็นเครื่องมืออันสำคัญ ที่คนไทยใช้ติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวันผ่านทักษะการใช้ภาษาต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นวิชาภาษาไทยจึงเป็นวิชาสำคัญสำหรับเยาวชนไทยในการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนวิชาอื่น ๆ และเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาตนเอง สำหรับทักษะการฟังนั้น เป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญต่อการแสวงหาความรู้ทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่ความรู้และวิทยาการต่าง ๆ มีความเจริญก้าวหน้า มักจะมีการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อยู่เสมอ จึงส่งผลให้ทักษะการฟัง

กลายเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น เพราะการฟังทำให้ได้รับความรู้ ความคิดมาใช้ในการพัฒนาสติปัญญา ความคิดให้มีความเหมาะสม ตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และสามารถใช้ชีวิตอยู่ ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามที่พรนวลพวง หลวงวังโพธิ์ (2557) ได้นิยามความหมายของการฟังว่าการฟังเป็นการรับตัวบ่อนทางภาษาที่มีความหมายซึ่งอยู่ในรูปแบบของคลื่นเสียงเพื่อสร้างความหมายใหม่ขึ้นมาโดยเข้าใจตรงกันกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการ ดังนั้นการฟังจึงเป็นกระบวนการอันซับซ้อนที่ผู้ฟังรับสารและประมวลองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง และเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นที่ครูต้องสร้างนิสัยการฟังที่ดีให้แก่ นักเรียน นักศึกษา เพราะถ้า

ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและแนะนำแนวทางการฟังอย่างถูกต้องเหมาะสมก็จะมีความสามารถในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของการคิดสร้างสรรค์นั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการที่จะนำเอาข้อมูล ความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการฟังมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพดังที่อำพรพรรณ ไชยพันธุ์ (2552) ได้กล่าวถึงความหมาย ของความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่แปลกใหม่แตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่เดิม หรือเป็นสิ่งที่ใช้ความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่ ในการพัฒนาขึ้นเป็นสิ่งที่ใหม่ ที่มีประโยชน์และคุณค่าที่เป็นที่ยอมรับแก่คนทั่วไป ทั้งนี้เนาวนิตย์ สงคราม (2556) และนริศรา ปิตะระโค (2558) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดของมนุษย์ที่เกิดขึ้นใหม่จากความคิดเชื่อมโยงสัมพันธ์กับประสบการณ์ เดิมรวมกับประสบการณ์ใหม่จนสามารถสร้างแนวคิดใหม่ออกมาได้ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริม และปลูกฝังเป็นอย่างยิ่ง เพราะช่วยให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนเองในการคิดการแก้ปัญหา สนใจต่อสิ่งรอบตัว และรู้จักแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ในส่วนของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ย่อมสามารถที่จะคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นเพื่อให้สังคมก้าวหน้าไปในด้านต่าง ๆ สามารถแก้ปัญหาและช่วยให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีและถูกต้อง

การที่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างสิ่งเร้าหรือเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมมาใช้กระตุ้น

ผู้เรียนให้เกิดการรับรู้ ความคิด จินตนาการ และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษานั้นมีความจำเป็น ต้องได้รับการพัฒนาด้านการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเทคนิคการจัดการเรียนการสอน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับการนำสื่อการเรียนการสอนที่เป็นสื่อบันเทิงคดีมาใช้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียน โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Candlin (1985) ได้กล่าวว่าสื่อสภาพจริงทำให้ผู้เรียนมีความจำในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากเกิดความเชื่อมโยงการเรียนการสอนภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงกับความสนใจของผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนเป็นอย่างมาก ผู้เรียนเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน การนำสื่อสภาพจริงมาใช้ในการส่งเสริม การอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาจากการฝึกปฏิบัติจริง และยังเป็น การส่งเสริมความสนใจในการอ่าน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง อันจะส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อีกด้วย

จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมานั้นกล่าวได้ว่า การใช้สื่อบันเทิงคดีจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อส่งเสริม การความสามารถในการฟัง และความคิดสร้างสรรค์ เพราะว่า สื่อสภาพจริงสามารถกระตุ้นความสนใจ สร้างความสนใจในการเรียนให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ก่อให้เกิดแรงจูงใจ การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่ง

พัฒนาทักษะการคิด ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้การใช้ภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังก่อนและหลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์หลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบความสามารถในการฟังก่อนทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pre Test – Post Test Design)

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะทางภาษาไทยสำหรับครู THAI 1201 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 55 คน ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่จะต้องพัฒนาตน

สู่ความเป็นครูมืออาชีพที่จะสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ ความคิดของตนให้ผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ทั้งในรูปแบบภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาเชิงวิชาการ

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้การใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 6 แผน เกณฑ์การประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์และแบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนและหลังกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดี โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการศึกษาดังนี้

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้การใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2554 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย และคำอธิบายรายวิชาทักษะทางภาษาไทยสำหรับครู THAI1201

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 กำหนดเนื้อหาสำหรับใช้ในการสอนให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาและความสนใจของนักศึกษา

1.4 สร้างเกณฑ์การเลือกใช้สื่อบันเทิงคดีสำหรับใช้ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดย

1.4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อบัณฑิตประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

1.4.2 กำหนดเกณฑ์การเลือกใช้สื่อบัณฑิตที่เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.4.3 นำเกณฑ์การเลือกใช้สื่อบัณฑิตสำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

1.4.4 นำเกณฑ์การเลือกใช้สื่อบัณฑิตที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขพิจารณาเลือกสื่อบัณฑิตสำหรับใช้ประกอบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.5 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อบัณฑิตส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 6 แผน ดังนี้

1.5.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง แผนนำเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อบัณฑิตส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์

1.5.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำคมสร้างสรรค์สังคม

1.5.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง มาสร้างแผนภาพโครงเรื่องกันเถอะ

1.5.4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เพลงสร้างสรรค์จินตนาการและความรู้สึก

1.5.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ธรรมจรรโลงใจ

1.5.6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทรรศนะสรรค์สร้างสังคม

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และมีค่า IOC เท่ากับ 1.0

1.7 นำแผนมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง

2. เกณฑ์การประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ ได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ตามรูปแบบที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1.1 การเขียนคำคมสร้างสรรค์สังคม

2.1.2 การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเชิงสร้างสรรค์

2.1.3 การเขียนบรรยายจินตนาการ และความรู้สึก

2.1.4 การเขียนบอกข้อคิดและการประเมินคุณค่าจากการฟังการบรรยาย

2.1.5 การเขียนเรียงความแสดงทรรศนะ

2.2 สร้างเกณฑ์การประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ตามรูปแบบชิ้นงานดังกล่าว โดยใช้เกณฑ์คุณภาพ 4 ระดับ

2.3 นำเกณฑ์การประเมินดังกล่าวเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดย

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกณฑ์การประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์มีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และมีค่า IOC เท่ากับ 1.0

2.4 นำข้อเสนอแนะและคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์การประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง

3. การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟัง ได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และจุดมุ่งหมายของรายวิชาทักษะทางภาษาไทยสำหรับครู THAI 1201

3.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟัง แบบอัตนัย ชนิดจำกัดคำตอบ (Restricted-respond Type) จำนวน 30 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของรายวิชา

3.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าแบบทดสอบความสามารถในการฟังมีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และมีค่า IOC เท่ากับ 1.0

3.4 นำข้อเสนอแนะและคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการฟังให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียน และตรวจเก็บคะแนนไว้ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังหลังเรียน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้การใช้สื่อบันทึกส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ แผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน โดยแผนที่ 1 เป็นแผนนำใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง สำหรับแผนที่ 2 - 6 ใช้เวลาแผนละ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมทั้งสิ้นใช้เวลาจำนวน 16 ชั่วโมง

3. หลังจากดำเนินการสอนตามแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันทึกบันทึกที่ประกอบด้วย ภาพยนตร์โฆษณา ภาพยนตร์สั้น นิทานแอนิเมชัน เพลง และการบรรยายธรรม เมื่อดำเนินการสอนตามแผนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทดสอบความคิดสร้างสรรค์ผ่านการประเมินชิ้นงานเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นในการตรวจให้คะแนนและนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งจำนวนนักศึกษาที่มีผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักศึกษาจึงถือว่าแผนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จ

4. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังหลังเรียน ซึ่งมีเนื้อหาในการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการจับใจความสำคัญ การตีความ และการประเมินคุณค่าสาร ตรวจให้คะแนน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนน

ที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ โดยการเปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบแบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังกิจกรรมการเรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันที่ใช้ การใช้ สื่อบันทึกเสียงเสริม

ความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาด้านความสามารถในการฟังก่อนกิจกรรมและหลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ พบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสามารถในการฟังหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียนโดยมีร้อยละคะแนนผลต่างคิดเป็นร้อยละ 28.39 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนความสามารถในการฟังก่อนและหลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่าง	ร้อยละคะแนนผลต่าง
ก่อนเรียน	55	30	16.04	5.54	3.164	28.39
หลังเรียน	55	30	19.20	4.68		

2. ผลการศึกษาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์หลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า หลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟัง และความคิดสร้างสรรค์ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “คำคมสร้างสรรค์สังคม” มีนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 เท่านั้นที่มีผลงานการแต่งคำคมเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (นักศึกษาร้อยละ 70 ขึ้นไป มีผลงานเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีขึ้นไป) แต่หลังการใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “มาสร้างแผนภาพโครงเรื่องกันเถอะ” มีนักศึกษา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 76.36 มีผลงานการสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (นักศึกษาร้อยละ 70 ขึ้นไป มีผลงานเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีขึ้นไป) ส่วนหลังการใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “เพลงสร้างสรรค์จินตนาการและความรู้สึก” มีนักศึกษา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 78.18 มีผลงานการเขียนบรรยายความรู้สึกและจินตนาการเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (นักศึกษา

ร้อยละ 70 ขึ้นไป มีผลงานเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีขึ้นไป)

สำหรับหลังการใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “ธรรมจรรโลงใจ” มีนักศึกษา จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 80 มีผลงานการเขียนอธิบายคุณค่าจากการฟังบรรยายธรรมอยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (นักศึกษาร้อยละ 70 ขึ้นไป มีผลงานเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับดี ขึ้นไป) และหลังการใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “ทรรคนะสรรค์สร้างสังคม” มีนักศึกษา จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 80 มีผลงานการเขียนเรียงความแสดงทรรคนะเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละครในภาพยนตร์สั้นเรื่อง “กล้วยแขก” อยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (นักศึกษาร้อยละ 70 ขึ้นไป มีผลงานเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีขึ้นไป) ดังตารางที่ 2 จึงถือว่าการสอนโดยใช้สื่อบันทึกเสียงเสริมความสามารถในการฟัง และความคิดสร้างสรรค์ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “มาสร้างแผนภาพโครงเรื่องกันเถอะ” แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “เพลงสร้างสรรค์จินตนาการและความรู้สึก” แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “ธรรมจรรโลงใจ” และแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “ทรรคนะสรรค์สร้างสังคม” นั้น ประสบความสำเร็จ

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์หลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อแบบเชิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

แผนการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้	เกณฑ์ที่กำหนด (คะแนนร้อยละ)	จำนวนนักศึกษา ที่ผ่านเกณฑ์		สูง หรือ ต่ำ กว่าเกณฑ์
		คน	ร้อยละ	
แผนฯ ที่ 2 เรื่อง คำคมสร้างสรรค์ สังคม	70.00	20	36.36	ต่ำกว่าเกณฑ์
แผนฯ ที่ 3 เรื่อง มาสร้างแผนภาพ โครงเรื่องกันเถอะ	70.00	42	76.36	สูงกว่าเกณฑ์
แผนฯ ที่ 4 เรื่อง เพลงสร้างสรรค์ จินตนาการและ ความรู้สึก	70.00	43	78.18	สูงกว่าเกณฑ์
แผนฯ ที่ 5 เรื่อง ธรรมจรรโลงใจ	70.00	44	80.00	สูงกว่าเกณฑ์
แผนฯ ที่ 6 เรื่อง ทรนชนะสร้างสรรค์ สังคม	70.00	44	80.00	สูงกว่าเกณฑ์
รวม	70.00		70.18	

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการฟังหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อแบบเชิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียนโดยมีร้อยละคะแนนผลต่างคิดเป็นร้อยละ 28.39

2. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์หลังกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อแบบเชิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ในภาพรวมมีนักศึกษาที่มีผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไปคิด

เป็นร้อยละ 70.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ขึ้นไป

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาการใช้สื่อแบบเชิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการฟังของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ก่อนและหลังกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อแบบเชิงคดี มีความแตกต่างกันโดยพบว่าหลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อแบบเชิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ นักศึกษามีค่า

เฉลี่ยคะแนนความสามารถในการฟังสูงกว่า ก่อนเรียน โดยมีร้อยละคะแนนผลต่างคิดเป็น ร้อยละ 28.39 นั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการ ที่ผู้วิจัยได้นำสื่อบันทึกเสียง ซึ่งเป็นสื่อที่พบได้ ในชีวิตประจำวันและอยู่ในความสนใจตาม ช่วงวัยของนักศึกษา มาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิด ความสนใจในเนื้อหาของบทเรียนมากขึ้น เพราะเนื้อหาจากสื่อบันทึกเสียงที่ผู้วิจัยเลือก มาใช้ในแต่ละแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ นั้น มีความแตกต่างจากเนื้อหาที่ใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนตามปกติ อีกทั้งยังความเกี่ยวข้องกับการใช้ทักษะทาง ภาษาสำหรับการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Candlin (1985) และปิยวรรณ หงส์สุวรรณ (2557) ที่กล่าวว่า สื่อสภาพจริงซึ่งปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวันจะ ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนมีความจำในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากเกิดความเชื่อมโยงการเรียนการสอน ภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงกับความสนใจของผู้เรียน เกิดแรงจูงใจต่อการเรียนเป็นอย่างมาก โดย สามารถนำมาพัฒนาความสามารถทักษะการ สื่อสารของเด็กได้จริง

สำหรับผลคะแนนความสามารถ ในการฟังสูงขึ้น เป็นเพราะผู้วิจัยได้นำสื่อ บันทึกเสียงมาใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียน รู้ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ ทักษะการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพและ สม่าเสมอ เนื่องจากสื่อบันทึกเสียงเป็นสื่อที่ อยู่ในความสนใจ มีความสัมพันธ์สอดคล้อง

และมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจ และให้ความสำคัญกับการรับฟังสารจาก สื่อบันทึกเสียงเป็นอย่างดี ส่งผลให้คะแนน ความสามารถในการฟังให้อยู่ในระดับที่สูง และเพิ่มมากขึ้นหลังเรียนโดยใช้สื่อบันทึก เสียงส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิด สร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ Cullen and Marchetti (2015) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนที่ได้รับ การส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการใช้ภาพและเสียง นั้น มีประสบการณ์การเรียนรู้สร้างสรรค์ และ ประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น

อึ่งจากการสังเกตปฏิกิริยา ของนักศึกษาขณะใช้สื่อบันทึกเสียงในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาให้ ความสนใจ มีสมาธิ มีอารมณ์ร่วม และมี พฤติกรรมการเรียนที่มีความสุข ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของนริศรา ปิตะระโค (2558) ได้ กล่าวไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถ ส่งเสริมได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการ จัดประสบการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ภายใน ห้องเรียน ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้อย่าง หลากหลาย โดยเฉพาะกิจกรรมสร้างสรรค์ ทางศิลปะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เหมาะสมกับ เด็กปฐมวัยมากที่สุด สิ่งสำคัญอีกประการ หนึ่งในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ คือ การจัดบรรยากาศให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นอิสระ ในการคิด พูด และแสดงการกระทำโดยครู มีหน้าที่คอยกระตุ้น และให้คำแนะนำช่วยเหลือ ให้ผู้เรียนรู้จักคิด และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่ง จะส่งผลให้ความคิดสร้างสรรค์พัฒนาขึ้นได้ เสนอวิธีเกี่ยวกับการเลือกเนื้อหาและเรื่องที่

จะเลือกมาให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังว่าควรจะ น่าสนใจ และมีความหมายต่อผู้เรียน คือผู้เรียน เต็มใจฝึกด้วยความสนุกสนานและมองเห็น ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และ พรนวลผจง หลงวงวังโพธิ์ (2557) ได้กล่าวถึง การใช้สื่อภาพยนตร์การ์ตูนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษว่า ผู้สอนควรเริ่มจากเสียงที่ง่ายที่ผู้เรียนคุ้นเคย และไม่เป็นปัญหาก่อนแล้วจึงฝึกฟังเสียงที่ยาก ขึ้น เร็วขึ้นหลังจากนั้นจึงค่อยฝึกหัดความเข้าใจ ในการฟัง โดยผู้สอนจะต้องคัดเลือกเนื้อหา ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ ของผู้เรียนตลอดจนศึกษาวิธีการและขั้นตอน การสอน จึงจะทำให้สามารถใช้สื่อภาพยนตร์ ในการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับอัจฉริย์ คงอมรสายชล (2552) ในงานวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเพลง ที่มีเนื้อเรื่องเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ และทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับต้น (Using Story-songs Activity to Promote Vocabulary Knowledge and Listening-speaking Skills of Beginner Level Students) พบว่า หลังจากใช้แผนการสอนที่มีการใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่องเพื่อส่งเสริม ความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูดทักษะ การฟังของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับบริตติกา ชำนาญญา (2552) ศึกษา เรื่องการใช้วีดิทัศน์รายการคริส ตีลิวอร์รี่เพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับก้าวหน้า (Using Chris Delivery Video to Promote English Listening Ability and Vocabulary Knowledge

of Expanding Level Students) พบว่า ผู้เรียน มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 หลังจากได้รับการสอน โดยใช้วีดิทัศน์รายการคริส ตีลิวอร์รี่ และกนกกร ภูประสาทพร (2555) ศึกษาเรื่อง การใช้ ภาพยนตร์และบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและ ความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษามีคะแนนความสามารถใน การฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ คือ ร้อยละ 60

2. ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ หลังกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ บันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟัง และความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขา วิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ เมื่อ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า ภาพรวม นักศึกษา มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ หลังกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดี ส่งเสริมความสามารถในการฟัง และความคิด สร้างสรรค์ในภาพรวมมีนักศึกษาที่มีผลงาน เชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 70.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (นักศึกษา ร้อยละ 70 ขึ้นไป มีผลงานเชิงสร้างสรรค์ที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมแต่ละ แผนอยู่ในระดับดีขึ้นไป) จึงถือว่าการสอน ประสบผลสำเร็จทั้งนี้เป็นการเพราะว่าการนำ สื่อบันเทิงคดีที่นักศึกษาให้ความสนใจ เช่น ภาพยนตร์โฆษณา นิทานแอนิเมชัน เพลง การบรรยายธรรมจากพระนักเทศน์ที่อยู่ใน ความนิยม และภาพยนตร์สั้น เป็นต้น มาใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักศึกษา

สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเองได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Swaffar (1985) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เนื้อหาของสื่อสภาพจริงที่ชั้นเรียนสนใจเป็นพิเศษช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเพิ่มขึ้น เมื่อนำสื่อสภาพจริงมาใช้ในชั้นเรียนจะทำให้ชั้นเรียนเพิ่มความหลากหลาย และมีความเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น การใช้สื่อสภาพจริงใน ชั้นเรียนทำให้เกิดการขยายของคำศัพท์และโครงสร้างต่าง ๆ และผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากความรู้เชิงแบบแผนและเชิงวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิมเพื่อเปรียบเทียบสถานการณ์เป้าหมายและแบบแผนกับสถานการณ์ในวัฒนธรรมของตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชัยญา วงศ์वेश (2552) ที่พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนเขียนนิทานอนุรักษภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบกระบวนการคิดสร้างสรรค์ มีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นหลังจากเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทำนองเดียวกับเพ็ญศรี สุริยะป้อ (2552) ที่พบว่าหลังการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์แต่ละด้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นอกจากนี้การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไปในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดีส่งเสริมความสามารถในการฟัง และความคิดสร้างสรรค์ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยใน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำคมสร้างสรรค์สังคม มีนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 36.36 ที่ได้คะแนนจากการประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไปแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง มาสร้างแผนภาพโครงเรื่องกันเถอะ มีนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 76.36 ที่ได้คะแนนจากการประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เพลงสร้างสรรค์จินตนาการและความรู้สึก มีนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 78.18 ที่ได้คะแนนจากการประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ธรรมจรรโลงใจ มีนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 80 ที่ได้คะแนนจากการประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทรรศนะสร้างสรรค์สังคม มีนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 80 ที่ได้คะแนนจากการประเมินผลงานเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีขึ้นไป เป็นเพราะการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อบันเทิงคดีไม่เพียงแต่ทำให้นักศึกษาได้ใช้ทักษะการฟังมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เลิศศักดิ์ ทาระธรรม (2553) ที่กล่าวไว้ว่าสื่อบันเทิงคดีเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างประสบการณ์ที่ดีและพัฒนาให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้จินตนาการสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระตลอดจนมีพัฒนาการที่ดีทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรเลือกสื่อแบบเชิงคดีไปบูรณาการกับการสอนภาษาในทักษะอื่น ๆ อาทิ ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน
2. ผู้สอนควรแสวงหาความรู้ และ ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา มาใช้ในประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น
3. ผู้สอนควรศึกษาหาแนวทางสำหรับการนำสื่อแบบเชิงคดีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่จะได้รับประโยชน์จากการใช้สื่อแบบเชิงคดี เช่น ความสามารถในการพูดและความสามารถในการเขียนเพื่อให้อบรมครอบคลุมทักษะในการใช้ภาษาทุกด้าน
2. ควรมีการศึกษาผลของการใช้สื่อแบบเชิงคดีในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนหรือนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกกร ภูประสาทพร. (2555). *การใช้ภาพยนตร์และบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถ การฟัง พูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- นริศรา ปิตะระโค. (2558). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคู่มือการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญา ร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ตามแนวคิดของวิลเลียมส์ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบและทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กประถมวัย.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- เนาวนิตย์ สงคราม. (2556). *การสร้างนวัตกรรมเปลี่ยนผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างนวัตกรรม.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยวรรณ หงส์สุวรรณ. (2557). *การใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* สืบค้นจาก <http://www.kroobannok.com/blog/65175>
- พรนวลผจง หลวงวังโพธิ์. (2557). *การใช้ภาพยนตร์การ์ตูนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

- เพ็ญศรี สุริยะป้อ. (2552). การใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- รัตติกาล ชำนาญยา. (2552). การใช้วีดิทัศน์รายการคริส ดีลิเวอรี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- เลิศศักดิ์ ทาระธรรม. (2553). การฟังเพลงที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานของพนักงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานในเครือบริษัทในเครือปูนซีเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน). (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
- สุชญญา วงศ์เวสซ์. (2552). ผลการใช้รูปแบบกระบวนการสอนคิดสร้างสรรค์เพื่อสอนเขียนนิทานอนุรักษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- อัจฉริย์ คงอมรสายชล. (2552). การใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่องเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- อำพรธณ ไชยพันธุ์. (2552). การใช้เทคนิคส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- Candlin, C. N. (1985). *The communicative teaching English*. Hallow: Longman.
- Cullen, P., and Marchetti, L. (2015). A multimodal approach in the classroom for creative learning and teaching. *CASALC Review 2015–2016*, 5, 39–51.
- Swaffar, J. K. (1985). Reading authentic texts in foreign language: A cognitive model. *Modern Language Journal*, 69(1), 15–34.